

Cervantes

Igen, van, amit végleges értelemmel elneveztünk, meg lehet szólítani, idézni lehet, odahívni, mozgósítani, bevetni. Ezek közül a véglegesen kinevezett és behívott fogalmak között vannak olyan seregek, mint valami római légiók, be lehet vetni őket tekintélyes terepek megszállására. És vannak csak ritka, fél kézen felsorolható osztagok, mint az ide-oda állítható szenteké. Fő, hogy tekintélyük kikezdzhetetlen, megfellebbezhetetlen legyen.

Ilyen a Cervantes-féle hadseregcsoport, mely nem olyan megszámlálhatatlan, mint Rommell tábornok siserehada, vagy Galliában cézárók légiói, legfennebb kétszemélyes. Egyfelől maga az író, másrészt maga Don Quijote.

Ilyen kis létszámú egység a tizenkét apostolé, melyet egy létszámkiesési vita után Pállal töltöttek fel, aki eredetileg egyenesen az ellenkező oldalon szolgált. Egyféle előjel-megváltoztató, egységet meghúzó gesztusok is jellemzők a képletek kialakulására. Hiszen Cervantesről, megannyi élménye és kalandja végén egyáltalán nem lehet ugyanazt állítani, mint termékéről, a szomorú, a búsképű, a mindent megértő, elrendező lovagról, mégiscsak ő a csattanó. Úgy 1616 óta úgyszólván egyedül szolgál és testesít meg mindent. De hát apostol-ügyben sincs meg a vitán felüli összeolvadás. Péter és Pál „tudjuk nyárban” és összhatásban együtt hatnak, de a korai különbségek más-más elágazások mentén jönnek velük és általuk máig. Pálnak egyszer kellett mondani, és amihez állt, az most is áll, bár Péternek a hajnalig tartó mozgalmi hűtlenedés után még oda kellett szólni, hogy „quo vadis”, mikor a sziklaszilárdsága újból megingott.

Fárasztó a mozgást értékelni és kísérni, megérteni a levezetéseket és szálakon keresztül a következés következetességét követni. Mégis ez az ember dolga. Arisztotelész sok helyőrségben és akadémiában szolgált jól, kivehetően és megfellebbezhetetlenül. Platónról el kell mondani, hogy neo-, sőt post-platonikus alapról is vissza-visszatér. Szókratész bácsinak elvitathatatlan érdeme a mártírium, s hogy ennek elviselése kapcsán ő lett az elindítója, a kilendítője az örökmozgásnak. Már akiének. A megingathatatlan igazságok külön és név nélkül tömörülnek. Mint valami bank vagy tröszt vagy globalizált érdekeltség szenvtelensége. Ők vannak örökre a legközelebb önmagukhoz. Az ember természeti erőknél tekintheti őket. Pedig nem azok. Egyetlen pompeji éjjeli őr, aki mások helyett, mások szolgálatában megérzi a gázszagot, többet tehet értük. Hát még egy-egy János vagy Péter vagy Pál! Hát még egy bekerítésből sikerrel kitorő Don-kanyari Cervantes és csicskása, Don Quijote. Nincs olyan esetlen a kultúrával, vallással, mítosszal, mesével megfertőzött két lábon maradó Mauglik között, aki ne volna eredményesebb. Ha nem hagyja magát!

Lászlóffy Aladár

NAPÚT

Irodalom, művészet,
környezet

X. évfolyam I. szám

Kiadja a Cédrus Művészeti Alapítvány megbízásából a Napkút Kiadó Kft. Megjelenik évente tízszer.
Főszerkesztő: **Szondi György**. Szerkesztik: **Bába Szilvia** (művelődés), **Balázs Géza** (nyelvművelés),
Bognár Antal (próza), **Elek Szilvia** (zene), **Király Farkas** (vers), **Kovács Ildikó** (szöveggondozás),
Sebeők János (környezet), **Szondi Bence** (tördelés), **Vincze Ferenc** (műbírálat), **Wehner Tibor** (művészet).
Szerkesztőségvezető: **Molnár Noémi**. Terjesztés: **Németh Lóránt**.

Napút-kör: **Csűrös Miklós, Gráfik Imre, Hankiss Elemér, Dr. Koncz Gábor, Lászlóffy Aladár, Radnóti Zsuzsa, Sánta Ferenc, Schwajda György, Konrad Sutariski**. (tiszteltetbeil konzulensek).

Alapította: **Masszi Péter**. Lapterv: **Gosztola Gábor**.

Szerkesztőség: 1014 Budapest, Szentháromság tér 6. mfisz. 29. • Telefon/fax: (1) 225-3474

E-mail: napkut@gmail.com • Honlap: www.napkut.hu

Nyomdai kivitelezés: Érdi Rózsa Nyomda. Terjeszti a Hírker Rt. és az NH Rt.

ISSN: 1419-4082

Onnan nézek szertesét
(Lászlóffy Aladár rovata) . . . . . borítóbelső

Előter

Balogh Robert: Höhő 3

Gyárfás Endre: Lúdas Matyi 2007 9

Téka

Kardos Gy. József: A szellem fölénye 12

Fénykör

András Sándor: Szökőév – szökőnap 21

Ladik Katalin: Ajándék-álom 24

Prágai Tamás: A szabadulóművész 25

Szakonyi Károly: Idő, idő 28

Oláh Tamás: Cédrus 31

Batári Gábor: Füst; Metanoia; Fohász 32

Bogdán László: A londoni mindszentek 34

P. Papp Zoltán: Csorbítatlan; Kettőspont;
Mire valók 36

Fecske Csaba: Gyerekkor; Ivárgyó;
Lány a vonaton 38

Borbély András: Között; A kert pusztulása;
Francis Bacon tyúkjai; Kőbánya fölött 40

Szóvár

Balázs Géza: Szódarabolódsi 43

Fehér Renátó: (Vissza)nézőpont;
A mozigépész sejtji; Előjáték; Papírmedál 48

Ökördy Kornél: Káromkodások 50

Berek

Császár Levente: Mozi 53

Vadas Vera: Kozmetik'; Sztár/Modell 57

Égalj

Hévíz, az élet forrása 60

Tárlat

Wehner Tibor: Kapirgáló tyúk, repülő hal,
legelésző játékszarvas, ... 62

Regős István festményei
(a színes mellékleten)

Hangszóló

Kornéli Bea: Fiktív levelek Mirának 65

Hetedhét

- Leonyid Volodarszkij: Hárfát illet...;
Sokat tesz a hálás és jó szó...; Janus-arcú
Moszkva (Cseh Károly fordításai) 69
- Luko Paljetak: Nektár 71
- Zorica Radaković: Megölni a jövőt
(Borbély János fordításai) 72
- Tatjana Gromača: Havat lapátoló fickók
(Fenyvesi Ottó fordítása) 73
- Edgar Allen Poe: A holló
(Szöllösi Mátyás fordítása) 74
- Siegfried Lenz: Egy kellemes temetés
(Szalai Lajos fordítása) 77

Mustra

- Barok Márk: Micimackó barátai 81
- Ébert Tibor: A kacsintás 87
- Noth Zsuzsánna: Szinkronidők 91
- Novák Valentin: Tanmesék 95
- Karaffa Gyula: A csere; A nagy pech 102
- Borbáth Péter: Bezeg és Bazga: A Bazgabúz 104
- Marosán Tamás: Elvonítkoztatás; Spílus . . . 108

Ablak

- Jenei Miklós: Humoreszk Házsongárdon
(Marosán Tamás: Legyőztem az egészséget) 111
- Dobás Kata: Aranyleveles kanalizása
(Lackfi János: Halottnéző.) 112
- Pósa Zoltán: Költőnek született
(Sebők Éva pályáíve) 115
- Zsávolya Zoltán: Nyugat-fixáció 120
- Koppány Zsolt: 100 éves a Nyugat! 123
- Albert Gábor: Az ellentmondás szabadsága 125

Pénzes sarok

- Szlanka András: Ötpengős 1938-ból 129
- Illusztrációk
Gyulai Líviusz linómetszete 8
Regős István festményei 47, 96, 106

Melléklet

Káva Téka - Napút-füzetek 21.

- Papp Ágnes Klára: Mese, mítosz és modernség
(A modern műmese kétarcúsága)

NAPÚTIrodalom, művészet,
környezet

X. évfolyam I. szám

Ajándék, kedély**FÖLDLÉGGÖMB**

E számunk képzőművész vendége, **Regős István** Munkácsy-díjas festőművész 1954. szeptember 17-én született Budapesten. 1980-ban a Magyar Képzőművészeti Főiskola festő szakán szerzett diplomát. Mestere Sváby Lajos. 1986-tól tagja a Fiatal Képzőművészek Stúdiójának, a Magyar Festők Társaságának, a Szentendrei Grafikai Műhelynek és alapító tagja a szentendrei ARTéria Galériának. Szentendrén él és dolgozik.